

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS SAUGAUS EISMO AUTOMOBILIŲ KELIAIS
ĮSTATYMO NR. VIII-2043 27² STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMO
PROJEKTO NR. XIVP-1241**

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2022 m. sausio 26 d. sprendimo Nr. SV-S-367 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1.1 papunktį, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Nepritarti Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo Nr. VIII-2043 27² straipsnio papildymo įstatymo projektui Nr. XIVP-1241 (toliau – Įstatymo projektas) dėl šių priežasčių:

1. Įstatymo projekto 1 straipsniu siūlomas Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (toliau – keičiamas įstatymas) 27² straipsnio papildymas 6 dalimi yra perteklinis ir neatitinka Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 punkte įtvirtinto tikslingumo principo. Vadovaujantis Darbo grupės asmenų apsaugai tvarkant asmens duomenis (pagal 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (toliau – Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) 94 straipsnio 2 dalį – Europos duomenų apsaugos valdyba) išaiškinimu (2007 m. birželio 20 d. priimta Nuomonė 4/2007 dėl asmens duomenų sąvokos, 01248/07/LT), vienas iš asmens duomenų apibrėžties esminių elementų yra „informacijos, susijusios su asmeniu“ elementas, kuris apima ir informaciją apie automobilio registracijos numerį ir transporto priemonės identifikavimo numerį, nes juos galima susieti su transporto priemonės savininku (valdytoju). Įstatymo projektu siūloma keičiamo įstatymo 27² straipsnio 6 dalies nuostata, kad Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registro duomenis, susiejančius transporto priemonės valstybinės registracijos numerį ir VIN, teisėtiems tikslams gali gauti ir kiti registruoti duomenų valdytojai ir duomenų tvarkytojai, yra perteklinė, o galiojantis teisinis reguliavimas yra pakankamas. Net ir neįtraukus šios nuostatos į keičiamą įstatymą, tretiesiems asmenims teisė rinkti asmens duomenis iš kitų duomenų valdytojų, įskaitant nurodytų Įstatymo projekto 1 straipsnyje, nėra apribota. Kitaip tariant, abiem atvejais tretieji asmenys, kreipdamiesi į Įstatymo projekto 1 straipsnyje nurodytus duomenų valdytojus, turės savo prašymą pagrįsti, t. y. nurodyti asmens duomenų rinkimo tikslą, pagrįsti teisėto asmens duomenų tvarkymo sąlygą, nustatytą Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 6 straipsnyje, pagrįsti prašomų asmens duomenų santykį su asmens duomenų tvarkymo tikslu, o prašymą gavęs duomenų valdytojas turės pareigą vertinti, ar prašymas atitinka Bendrojo duomenų apsaugos reglamento reikalavimus ir ar asmens duomenis galima teikti. Be to, tais atvejais, kai teisės aktu siūloma nustatyti asmens duomenų tvarkymo pagrindą, tokiaime teisės akte, vadovaujantis Bendrojo

duomenų apsaugos reglamento 6 straipsnio 3 dalimi, turi būti išdėstytos konkrečios nuostatos pagal Bendrąjį duomenų apsaugos reglamentą taikomoms taisyklėms pritaikyti, įskaitant konkrečius subjektus, kuriems asmens duomenys gali būti atskleisti, ir tokių duomenų atskleidimo tikslus. Įstatymo projekte tai nėra nustatyta. Pažymėtina, kad teisinių prielaidų gauti reikalingus duomenis buvimą patvirtina ir Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių įstatymo 27 straipsnio 8 dalis, kuria remiantis registro duomenys, registro informacija, registrai pateikti dokumentai ir (arba) jų kopijos gavėjams teikiami pagal registro tvarkytojo ir gavėjo sudarytas sutartis (kai duomenys teikiami daug kartų) arba pagal gavėjo prašymus (kai duomenys teikiami vieną kartą).

2. Siūlomas nustatyti keičiamo įstatymo 27² straipsnio 6 dalyje teisinis reguliavimas taip pat nederą su Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 5 straipsnio 1 dalies c punkte įtvirtintu duomenų kiekio mažinimo principu – didelė dalis su transporto priemonės identifikavimo numeriu susijusių duomenų niekada nebūtų panaudota, nes ne visi asmenys turėtų poreikį kreiptis į privačius suinteresuotus subjektus. Be to, prireikus, t. y. siekiant gauti atitinkamą paslaugą, informaciją apie transporto priemonės identifikavimo numerį tretiesiems asmenims gali pateikti ir pats transporto priemonės savininkas (valdytojas), o toks duomenų gavimo būdas minėto principo užtikrinimo prasme vertintinas kaip adekvatus duomenų tvarkymo proporcingumą atitinkantis sprendimas.

3. Įstatymo projektu siūloma keičiamo įstatymo 27² straipsnio 7 dalis, kuria remiantis nustatoma, kad duomenys apie transporto priemonės draudiminius įvykius, pagal tos transporto priemonės VIN, yra vieši, neatitinka Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 6 ir 7 punktuose įtvirtintų aiškumo ir sistemiškumo principų. Atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo projektu siekiama nustatyti asmens duomenų viešą skelbimą, o ne asmens duomenų viešumą, siūloma formuluotė neatitinka Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 6 straipsnio 3 dalies (kuria iš esmės įgyvendinami Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimuose suformuoti reikalavimai) ir nederą su Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įtvirtintais reikalavimais, keliamais asmens duomenų skelbimui (žmogaus teisių ribojimams) nustatančioms teisėkūros priemonėms. Be to, siūloma nuostata nederą su Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatyme (toliau – TPVCAPDĮ) ir Lietuvos Respublikos draudimo įstatyme vartojamomis sąvokomis, nurodytomis atitinkamai TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalyje ir Draudimo įstatymo 2 straipsnio 33 dalyje. Atsižvelgus į Įstatymo projektu siūlomą formuluotę, viešai nebūtų skelbiama informacija apie transporto priemonėms padarytą žalą eismo įvykiuose, kurie būtų nedraudžiamieji pagal TPVCAPDĮ. Taigi skendus automobiliui tam tikrais atvejais tai nebūtų draudžiamasis įvykis pagal TPVCAPDĮ, draudimo išmoka vadovaujantis šiuo įstatymu nebūtų mokama ir informacija apie transporto priemonės skendimą nebūtų vieša. Žalos atlyginimas skendus automobiliui galėtų būti mokamas pagal kasko draudimą, tačiau šis draudimas nėra privalomas, taigi draudžiamąjį įvykį gali nebūti ir informacija apie tokį įvykį viešai taip pat nebūtų skelbiama, todėl aiškinamajame rašte nurodytas Įstatymo projekto rengėjų tikslas, kad transporto priemonės pirkėjas galėtų įsitikinti, jog ji yra tinkama eksploatuoti, nebūtų pasiektas.

Ministras Pirmininkas

Vidaus reikalų ministras